

V Pašiách na dnešnú nedeľu je opísané všetko, čo sa odohralo od dnešnej Kvetnej nedele, keď Kristus na osliatku vstupuje do Jeruzalema, až po smutný Veľký piatok. Ježiš dnes vchádza do Jeruzalema vítaný zástupmi so slovami: Hosana! Mávali Mu palmovými listami a vítali ako kráľa. Ako je možné, že tí istí ľudia o niekoľko dní vykrikujú: Ukrižuj Ho! Začalo sa to tým, že Ježiš hovoril a robil to, čo sa ľuďom nepáčilo. Taký bol a je Ježiš. Spravodlivý. On jediný bol dokonalý človek. Neprišiel vyhrať súťaž o najpopulárnejšieho človeka. Jeho úlohou bolo zvestovať pravdu a priniesť spasenie. A stalo Ho to život. Chceme sa zamyslieť nad Ježišovými poslednými dňami v Jeruzaleme. Chceme Ho svojim životom chváliť za Jeho dokonalosť a lásku, lásku, ktorá Ho priviedla až na kríž.

„Lebo pre Teba znášam pohanenie, stud mi pokrýva tvár. Svojim bratom stal som sa cudzím, synom svojej matky cudzincom. Lebo horlenie za Tvoj dom strávil ma, útržky Tvojich tupiteľov padli na mňa. Keď som plakal a postil sa, bolo mi to na potupu. Keď som vzal vrece na seba namiesto šiat, stal som sa im porekadlom.“

Pri otázke: prečo vlastne musel Kristus kráčať cestou kríža, nám odpovedá prvý verš dnešného kázňového žalmu: „Lebo pre Teba znášam pohanenie...“ Tieto slová nám chcú povedať: Kristus preto musí kráčať cestou kríža, lebo Izrael neprijal volanie k pokániu. Ani vtedy nie, keď ich k tomu volal sám Syn Boží. Znenávideli Ho. Farizeji preto, lebo im vytýkal, že svoju zbožnosť len predstierajú a chcú sa ňou len chváliť pred ľuďmi. Biskupov Annáša a Kaifáša si znepriatelil tým, že vyhnal peňazomencov z chrámu, na čom oni dobre zarábali. Všetkým hovoril, že Boh chce milosrdenstvo, teda lásku k blížnemu a nielen obeť v jeruzalemskom chráme. Pre toto volanie k pokániu a náprave sa stal mnohým nepríjemný. Pokánie čiňte, to znamená: napravte sa! Buďte iní než ste! A takéto výzvy ľudia nemajú radi. Lenže s takouto výzvou Ho poslal Boh do tohto sveta! Preto sa v našom žalme hovorí: „Pre Teba znášam pohanenie, posmech mi pokrýva tvár... horlenie za Tvoj dom strávil ma...“ Naozaj, horlivosť pre Hospodina to spôsobila, že Ho znenávideli. Keby im nebol nič vyčítal, všetko mohlo byť v poriadku... – To je tá veľká tragédia, o ktorej hovoria Pašie, že Toho, ktorého národ izraelský mal s radosťou prijať, práve Toho odmietli. Ten, ktorý im chcel priniesť spásu a nápravu pomerov, toho ukrižovali.

Aj našej duše sa dotýkajú Pašiové udalosti, táto tragédia. Upozorňuje na to, aby sme aj my takto azda neprepočuli Ježišov hlas k náprave, pokániu, ktorý nám zneje aj dnes. Je na nás, aby sme sa nepostavili proti Tomu, ktorý nás k pokániu volá, ale radšej Ho prijali a Jeho slová uskutočnili. Pašiové udalosti, totiž odmietnutie Krista, sa nemajú opakovať v našom vlastnom živote. Sme aj my ako cirkev, vinica Božia. Prinášajme teda dobrú úrodu svojmu Pánovi a žime podľa Jeho vôle. Lebo je to s nami nejdenný raz tak ako bolo kedysi s národom Izraelským: zabúdame aj my mnohokrát na Hospodina, svojho Boha a na Jeho

prikázania. Namiesto toho, aby sme svoj život spravovali podľa Jeho vôle, riadime sa ne jeden raz podľa svojej vlastnej, hrišnej vôle. Vieme o Božích prikázaniach, ale ich neuskutočňujeme. Ignorujeme ich! Tak ako keď sa máme stretnúť na ulici s človekom, ktorého nemáme radi, sa radšej odvrátíme a robíme sa, že ho nevidíme, takto to robíme aj vo vzťahu k Bohu: odvraciame sa od Jeho prikázaní a nechceme ich vidieť. Nielen nad Jeruzalemom musel Kristus kedysi zaplakať. Priznajme si, nemusel by zaplakať nad každým z nás? Koľkokrát...? Ba nad celým svetom.

A tak dnešná Kvetná nedeľa, ktorá nám pri čítaní Pašii ukázala na Krista kráčajúceho na Golgotu, chce byť pre nás výzvou: Ľutuj a plač, čiň pokánie, kým je čas na zmilovanie, tak získaš spasenie. Ak chceme byť kresťanmi – a ja verím, že chceme – potom sa zastavme na cestách hriechu. Každý náš hriech je akoby ďalší klinec do Kristovho tela. Keď hrešíme, to ako keby sme sa pripojili do radu tých, ktorí kedysi Krista ukrižovali. Ak chceš byť kresťanom, potom radšej v pokání pokľakni pod kríž Kristov. A ak si už azda zabudol, čo je to pokánie, nech ťa pohľad na Krista, kráčajúceho ku Golgote, nanovo vráti na cesty Božie. To, čo sa začína dnešnou nedeľou, totiž „Tichý týždeň“, bol pre každého z nás týždňom stíšenia a zamyslenia sa nad sebou samým. Kristovo utrpenie a umučenie pre naše hriechy, ktoré nám nanovo pripomenuli dnešné Pašie, nech sa dotkne nášho srdca a navráti nás späť na cestu pokánia. Amen

Modlitba: Pane Ježiši, vzal si na seba naše viny a vstúpil do Jeruzalema v ústrety nebezpečenstvu smrti. Daj, aby sme si túto Tvoju obeť vážili a svoju vinu, ako príčinu Tvojej smrti si uvedomovali. Nech máme v tom posilu, aby sme aj my vedeli trpezlivo a pokorne znášať svoje ťažkosti a utrpenie. Chráň nás pred nekajúcnosťou, aby sme Teba svojim životom nepotupovali, ale oslavovali Ťa ako Požehnaného na veky vekov. Amen

Na Zelený štvrtok od 10.hod – 16.hod. v polhodinových intervaloch budem prisluhovať Večeru Pánovu v modlitebni. Môžete prichádzať aj jednotlivo – naraz však maximálne pre 4 ľudí. Môžete sa popripade dopredu nahlásiť v akom čase chcete prísť. Podobne v takom istom čase budem prisluhovať aj na Veľký piatok.